

عنوان مقاله:

تاثیر جیره غذایی حاوی پروبیوتیک اختصاصی بر برخی از شاخص های رشد، ایمنی، آنزیم های کبدی و فلور باکتریایی روده بچه تاسماهی ایرانی *Acipenser persicus*

محل انتشار:

فصلنامه تغذیه آبزیان، دوره 6، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رضوان اله کاظمی - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

مهتاب یارمحمدی - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

علیرضا شناور ماسوله - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

علی حلاجیان - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

بابک تیزکار - گروه آبی پروری، مرکز آموزش و تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

هوشنگ یگانه - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

جلیل جلیل پور - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

مهدی علیزاده - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

این مطالعه به منظور افزایش راندمان تولید بچه تاسماهی ایرانی در راستای برنامه های بازسازی ذخایر و توسعه پرورش آنها در کشور انجام شد. برای انجام این آزمایش، ۶۰۰ قطعه بچه تاسماهی ایرانی (*Acipenser persicus*) در قالب چهار تیمار (با سه تکرار) به ترتیب $(۷۴/۱۰ \pm ۷۶/۱۰$ گرم و $۷۰/۰ \pm ۴۹/۱۴$ سانتی متر) به ۱۲ مخزن فایبرگلاس با حجم ۳۰۰ لیتر معرفی شدند. بچه ماهیان به مدت ۶۰ روز پرورش یافتند. غذای بچه ماهیان با ۱۵۰، ۳۰۰ و ۴۵۰ میلی گرم از پودر حاوی ۴ سویه باکتری *Lactococcus lactis*، *Pediococcus*، *Weissella cibaria* و *Enterococcus faecalis* برای ساخت غلظت های مشخص ۱۰۹ × ۵/۱ (تیمار ۲)، ۱۰۹ × ۳ (تیمار ۳) و ۱۰۹ × ۵/۴ پرگنه باکتری در گرم (تیمار ۴) به ازای هر کیلوگرم غذا تهیه شد. جیره گروه شاهد (تیمار ۱) نیز بدون باکتری های پروبیوتیک بود. نتایج نشان داد که در تیمارهای مختلف اختلاف معنی داری در شاخص های رشد وجود نداشت ($p > 0.05$). بیشینه تعداد باکتری های پروبیوتیک روده در تیمار ۲ و کمینه آن در تیمار ۴ با اختلاف معنی دار ($p < 0.05$) رخ داد. اگرچه جیره دارای پروبیوتیک نتوانست در بچه تاسماهی ایرانی در بازه وزنی ۶۰-۱۰۰ گرم در شاخص های رشد تاثیر معنی دار ایجاد کند، اما جیره حاوی پروبیوتیک با غلظت $۱۰۹ \times ۵/۱$ کلتی باکتری در گرم (تیمار ۲) به طور معنی دار سبب بهبود شاخص های ایمنی، آنزیمی و فلور باکتریایی روده شد.

کلمات کلیدی:

تاسماهی ایرانی، پروبیوتیک، رشد و ایمنی، آنزیم های کبدی، فلور باکتریایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1991130>

